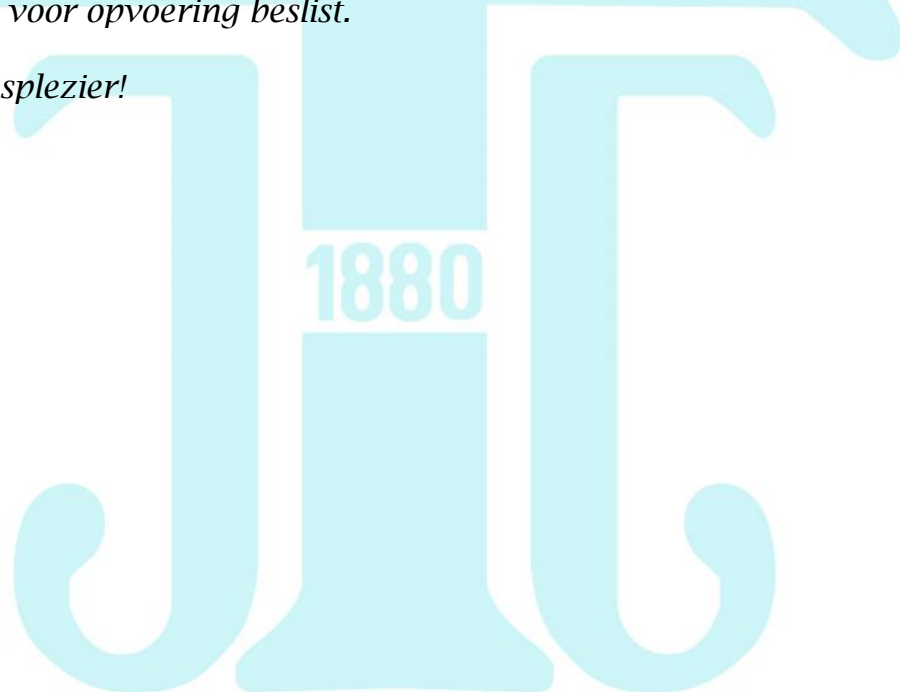

Even uw aandacht...

*Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.
Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het
mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.
Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige
toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van
boekjes voor opvoering beslist.*

Veel leesplezier!

DE MYSTERIEUZE VENETIAANSE ARLECCHINO

Een spannend toneelspel voor jongeren

door

1880

Herman Cogghe

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen

2012

Nr.3127

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste VIJFTIEN tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

S.A.B.A.M.
Aarlenstraat 75-77
1040 Brussel
www.sabam.be

Na aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een aanvraagformulier dat, degelijk ingevuld, minstens vier weken de opvoering(en) naar S.A.B.A.M. moet worden gestuurd.

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

Stichting Bredero Auteursrechtenbureau
Valeriaanstraat 13
1562 RP Krommenie
www.stichtingbredero.nl

BELANGRIJKE OPMERKING !

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *DE MYSTERIEUZE VENETIAANSE ARLECCHINO* op te voeren moet de naam van auteur *HERMAN COGGHE* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen.

De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

Wettelijk depot D/2012/220/032

ISBN 978-90-385-11986

© 2012 Toneelfonds J. Janssens/Herman Cogghe

www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

PERSONAGES

(27 spelers)

LINO Brunello : Vlaamse jongen met Italiaanse vader en Vlaamse moeder
 GIANA Brunello : zus van Lino
 LUIGI Voltani : kunstschilder, marktkramer en ... het brein
 RAFFAELLO Brunello : papa van Lino en Giana
 CLAUDIA Lima : mama van Lino en Giana
 TIZIO Luchino : een zingende gondelier
 CARLOTTA Brunello : tante van Lino en Giana, zus van papa en uitbaatster van Ristorante 'Il Carpaccio' nog ongehuwd
 ELEONORA Conti : oma, mama van Carlotta en van de vader van Lino en Giana
 Prof. BORTOLO Voltalini : soms nogal verstrooide professor oudheidkunde
 GIUSEPPE Tadzio : baas van het ijsroomsalon
 BAPTISTA Allegri : pizzabakker aan de overkant, stiekem verliefd op Carlotta – vader van Floriana
 FLORIANA Allegri : dochter van Baptista – Allegri betekent vrolijk
 DONATELLO Cantuccini : buurtjongen – Cantuccini is een Italiaans amandelkoekje
 TECLA Gatti : (Gatti betekent de kat) – de gazetta de Venezia / kunstschilder 1
 ZITA Moretti : roddeltante / kunstschilder 2
 VANDA Versani : roddeltante / kunstschilder 3
 TINTORETTO : piazzaduif (de geverfde)
 VIVALDINA : een roodharige kattin
 TIRAMISU : de kanaalrat
 GIACOMO Casavolo : vader van Paulo, de glasblazer / kunstschilder
 PAULO of Paula Casavolo : blinde jongen of meisje – zoon of dochter van Giacomo
 FRANCESCO of Francesca : straatveger (veegster) en arlecchino, handlanger van Tucci
 LORENZO of Lorentina : straatveger (veegster) en arlecchino, handlanger van Tucci
 MAURO of Maura : carabinieri
 FABIO of Fabiola : carabinieri
 BENITO of Benita Spirelli : commissario - hoofd van de polizia
 TUCCI Stracciatella : de slechte – rechterarm van de baas – Capitano

Rolverdeling: met grote en kleine rolletjes - 27 personen - sommige rollen zijn aanpasbaar voor jongens en meisjes en kunnen uitgesplitst worden - figuratie is mogelijk. (toeristen en verplegers)

Dit toneelstuk kun je ook spelen met kinderen en volwassenen

DECOR

Losse elementen stellen volgende locaties voor :

Scène 1 : Markt

Scène 2 : Huiskamer van Lino en Giana

Scènes 3, 4, 5, 6, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 16 en 18 : Pleintje in Venetië met aanlegsteiger gondel, bruggetje, magnoliaboom, fonteintje en de gevels van enkele huizen. (hiervoor wordt het volledige podium gebruikt)

Scène 7 : Zaal in het Guggenheim Museum

Scène 14 : Materiaalkamer in het Guggenheim Museum

Scène 15 : Venetiaans steegje met vuilnisbakken en straatlantaarn

Scène 17 : Het pakhuis

Theater is illusie, geholpen door de magie.

KORTE INHOUD

Lino en Giana hebben een Italiaanse papa en een Vlaamse mama. Ze mogen tijdens de krokusvakantie gaan logeren bij Tante Carlotta, de zus van papa die in Venetië woont. Tante Carlotta is de bazin van de Ristorante 'Il Carpaccio' op Campo Santa Margherita in de wijk Dorsoduro. In Venetië gaat voor hen een heel nieuwe wereld open. Ze ontmoeten er Donatello en Floriana en voelen zich er gauw thuis. Pas als er schilderijen gestolen worden in het Guggenheim Museum gaan de poppen aan het dansen. Kunnen ze de zaak oplossen en wie of wat is die mysterieuze harlekijn? Ontdek het met ons in la bella Italië.

EERSTE DEEL

OPENINGSMUZIEK : Tema Veneziano Tijd: 2.56 – Rondo Veneziano
(Funiculi Funicula vol.10/nr. 1/ COL 481703 2)

Scène 1 : Markt (marktkraam vooraan in een spot – rest decor blijft donker)

(Luigi Voltalini (marktkramer), Giana, Lino – figuratie (ouders die met kinderen over de markt lopen. kinderen komen op van school met schooltas)

LUIGI : Kom kijken! Kom kijken! Hier is het te verkrijgen, de echte Italiaanse antiek! Venetiaans glas, olieverf schilderijen en beeldhouwwerken. Beelden uit terracotta of Carrara marmer, recht uit Toscane! Romantische boeken en speelgoed, alles in perfecte staat.

GIANA : *(opgewonden)* Lino, moet je zien wat een mooie pop! Die harlekijn wil ik hebben.

LUIGI : Prima keuze, juffertje! *(neemt de pop)* Deze uitzonderlijke Arlecchino is enig in zijn soort en komt recht uit Italië, meer bepaald Venetië. Waarschijnlijk is de maker geïnspireerd geweest door het plaatselijke carnaval.

LINO : Giana, kom je nog? Je hebt thuis al poppen genoeg. Kom verder!

GIANA : Het is alsof hij me aankijkt en zegt “Neem me mee.”

LINO : Typisch iets voor gekke trienen. Je verbeelding slaat op hol, meisje.

GIANA : Nietes!

LINO : Welles!

GIANA : Nietes! Het is een speciale pop!

LUIGI : De juffrouw heeft meer dan gelijk. Deze Arlecchino is heel speciaal. *(neemt hem op)*

LINO : Dat zal wel! Meneer wil natuurlijk verkopen. Heb je de prijs al eens goed bekeken?

LUIGI : Antiek ongeschonden handwerk is duur, jonge heer. Het is een enig exemplaar. Ik heb hem zelf meegebracht van een reis door Italië.

GIANA : *(bekijkt de prijs)* Jakkas! 500 euro. Dat gaat mijn petje te boven! Zoveel heb ik niet in mijn spaarpot.

LUIGI : Weet je wat! Jij krijgt hem voor 400 euro maar geen euro minder. Het is te nemen of te laten.

LINO : Komaan zeg, doe niet gek! Je hebt thuis poppen genoeg. Vergeet die domme harlekijn.

GIANA : Dom! Die harlekijn is helemaal niet dom. Bekijk dat gezicht. Hij vraagt of hij mee mag.

LINO : Giana, je bent van lotje getikt. Poppen kunnen niet kijken.

GIANA : Wat weet jij van poppen? *(tot marktkramer)* Mag ik hem even vasthouden, mijnheer?

LUIGI : Natuurlijk meisje, neem hem maar eens in de hand.

LINO : *(begint boos te worden)* Giana, ga je nu nog mee? Je bent veel te oud om nog met poppen te spelen.

LUIGI : Het is natuurlijk ook een prachtig decoratief object voor op een kast of voor op je bureau natuurlijk.

LINO : Hij lijkt nog zo nieuw.

LUIGI : Uiteraard is het antiek, jonge dame! Hij is wel in perfecte staat en de kleren zijn nog in prima conditie. Pure kwaliteit! Geloof me, het is een koopje.

LINO : Zeg trien, blijf je bij die pop wonen of kom je verder? Je weet dat ons ma wil dat we samen thuiskomen. Hoe zit het? Ik ben weg.

GIANA : Ja, ja, zageman, ik heb je wel gehoord. Ik kom al.

LUIGI : 350 euro, mijn allerlaatste bod.

GIANA : 350 euro! *(denkt na)* Jakkas dat is nog veel geld.

LINO : Ik ben weg! Leg het thuis zelf maar uit! *(gaat af)*

GIANA : *(tot Lino)* Verdorie, pestkop! *(gaat af)*

LUIGI : *(kwaad)* Zeg dat wel. Had die wortel zijn mond gehouden zat er misschien wel iets in. Dat juffertje wou bijten maar die lastpost heeft mijn hele strategie naar de knoppen geholpen. Het was niet vet vandaag.

(marktkramer ruimt op en verdwijnt)

Scène 2 : Huiskamer (zetel – tafel met stoelen vooraan in een spots – rest decor blijft donker)

(vader zit de krant te lezen – moeder komt bezorgd op)

CLAUDIA : Waar blijven die twee toch?

RAFFAELLO : Schep maar uit. Want ik moet terug aan het werk. Ze moeten hun spaghetti maar koud eten.

GIANA : *(roept van achter de scène)* We zijn thuis!

RAFFAELLO : Wel? Jullie zijn zo laat?

CLAUDIA : Het werd tijd, straks is alles koud.

LINO : Ja zeg, vooraleer je die treuzelmie van de markt krijgt!

GIANA : *(enthousiast)* Oh papa, er was een mooie Italiaanse pop. Een harlekijn!

LINO : Ja, madame wou hem per se hebben. Ze is niet goed snik. 400 euro vroeg die kerel daarvoor. Die is op zijn hoofd gevallen en blijven botsen.

GIANA : 350 euro.

LINO : 400 euro!

CLAUDIA : Stop met dat bekvechten. Gedrag jullie als volwassenen.

GIANA : Als ik geld genoeg heb, ga ik hem kopen.

RAFFAELLO : Dat zullen we dan wel zien.

CLAUDIA : Kan ik opdienen? *(ze gaan aan tafel zitten en mama schept in)*

RAFFAELLO : Buon appetito.

ANDEREN : Smakelijk! *(beginnen te eten)*

CLAUDIA : Ik heb ook nog een verrassing.

SAMEN : Een verrassing?

LINO : Voor ons beiden?

CLAUDIA : Si, er is een brief voor jullie uit Italië.

SAMEN : Italië?

CLAUDIA : Hier lees maar vlug.

LINO : *(neemt de brief, scheurt hem open en leest in stilte)* Wauw! Tof!

GIANA : Zeg, mag ik het ook weten?

LINO : *(heel enthousiast)* Uitstekend! Pico bello!

GIANA : *(kookt bijna)* Zeg wat het is of ik doe je een ongeluk!

LINO : Natuurlijk zusje. *(geeft haar de brief)*

GIANA : *(trekt een boos gezicht naar Lino en begint direct te lezen)* Jhee! We mogen tijdens de krokusvakantie naar tante Carlotta in Venetië.

RAFFAELLO : Gelukzakken! Dan is het carnaval in Venetië. Enig! Ik wou dat ik meekon.

CLAUDIA : Ik zou alvast maar gaan inpakken. Overmorgen vertrekken jullie om kwart na zes in Brussel Zuid.

SAMEN : Tof! Venetië, here we come! *(beiden af)*

RAFFAELLO : Was ik nog maar jong. Venezia, San Marco, het Dogenpaleis, de glasblazers, de grachten, de gondels.... Bella Italia!

CLAUDIA : Heeft mijn lieve Raffaello heimwee?

RAFFAELLO : *(haalt zijn schouders op en geeft Claudia een knuffel)* Ik heb niet te kiezen. Er moet gewerkt worden. Anders komt er geen zaad in het bakje.

CLAUDIA : Gelijk heb je, schat. Van de hemelse dauw kunnen we niet leven. *(staan op – mama ruimt af en papa vertrekt)*

(licht uit)

Scène 3 : Plein in Venetië met een bruggetje over een kanaal (over heel het decor)

(gondel komt aan met Lino en Giana)

TIZIO : Corte del Gallo, uitstappen einde bestemming! *(nemen hun reistassen en stappen uit)*

(Oma komt aangelopen en veegt haar handen af aan haar keukenshort)

BEIDE : Ciao Oma!

ELEONORA : Eindelijk, daar zijn mijn lieverdjes uit België. Is alles goed verlopen, Tizio?

TIZIO : Picco bello, mama Eleonora. Het zijn snoepjes van kinderen!

ELEONORA : Dat hoor ik graag. Kom eerst even met ons iets drinken op het terras. Je zal wel moe zijn.

TIZIO : (*stappen uit en gaan naar het terras*) Een drankje sla ik niet af, alleen de vervelende zomermuggen. Even een rustmoment onder de magnolia is gewoon zalig. (*zingt Ma bella donna....*)

ELEONORA : Fijn dat jullie goed zijn aangekomen. Is de reis prettig verlopen?

LINO : Uitstekend oma! Mama en papa hebben ons in Brussel op de sneltrein gezet en we zijn afgestapt in Stazione Santa Lucia.

TIZIO : Ze waren netjes op tijd.

GIANA : Tizio zat op ons te wachten. Het varen met de gondel op al die kanalen is enig.

LINO : Venetië fascineert me. De gondels en al die bootjes, alles lijkt op het water te gebeuren.

GIANA : Ik vind die smalle straatjes en de luxueuze paleizen enig.

ELEONORA : Venetië is de stad van het water en de stad van de bruggen.

TIZIO : Zonder de kanalen is Venetië, Venetië niet en zonder de gondels is Venetië naakt. Leve de gondeliers!

CHOREOGRAFIE 1: DANS DER GONDELIERS

MUZIEK : Tarantella Napoletana - volksdans / Tijd: 2.43 (gondeliers zingen mee)

GIANA : Mama zegt dat Venetië een stad vol romantiek is.

ELEONORA : Voor de toeristen is het een op eilandjes gegrondveste droomstad, waar ze beter snel naartoe kunnen gaan vóór ze in de zee verzinkt.

TIZIO : Niet zo somber, mama Eleonora. Venetië overleeft het water wel en anders hebben we onze gondels nog.

ELEONORA : Dat weet ik zo maar niet. Heel lang geleden verzwolgen er ook bloeiende stadjes in de noordelijke lagune.

LINO : Het is hier anders dan bij ons thuis. Wel prachtig.

GIANA : Het is enig. Niet te verwonderen dat papa soms heimwee heeft naar zijn Italië.

CARLOTTA : (*tante op*) Wel, wel, wel, mijn schatjes! (*knuffelt ze*) Wat zijn jullie groot geworden! Welkom thuis in ons knus hotelletje.

LINO : Hotel? Is dit een hotel?

CARLOTTA : Si Signore, een kleintje met acht kamers gelegen in het hart van Venetië. We houden van een vriendelijke en huiselijke sfeer. Onze kamers zijn ingericht in typisch 19e-eeuwse Venetiaanse stijl.

LINO : Tante Carlotta, je bent net een sprekende reisgids.

GIANA : (*speelt mee*) En heeft deze lieve dame nog een kamer vrij voor ons?

CARLOTTA : Natuurlijk mijn engeltjes. Een kamer voorzien van dubbel bed, satelliet-televisie, telefoon, kluis, minibar, airconditioning en verwarming. Een eigen badkamer met whirlpool en douche met haardroger.

GIANA : Wauw! Alle comfort zo te horen.

ELEONORA : De gasten worden hier op hun wenken bediend.

LINO : Wordt het ontbijt opgediend aan het bed?

CARLOTTA : Nee. Jullie kunnen aanschuiven aan het ontbijtbuffet vanaf acht uur. De betaling dient te worden voldaan met Visa of Master Card. American Express wordt niet geaccepteerd als garantie of betaalwijze. U zult worden verzocht om de betaling de middag voor de dag van uw vertrek te voldoen. Houdt u er alstublieft rekening mee dat het hotel volledig rookvrij is en dat bij vroegtijdig vertrek het volledige reserveringsbedrag in rekening wordt gebracht.

GIANA : Perfect tanteke, je bent precies een echte! Stuur de rekening maar naar onze mama en papa, anders helpen we wel met de afwas.

ELEONORA : Mijn gekke Belgjes! (*kan ook ander land zijn*) Willen jullie een ijsje?

(*Giuseppe Tadzio komt buiten, schikt zijn tafels en ziet dan dat er bezoek is bij de burens aan de overkant*)

GIANA : Miam mam, een ijsje.

ELEONORA : Wat willen jullie?

TIZIO : Voor mij is een glas frisdrank voldoende.

GIUSEPPE : (*stapt op de jongeren toe*) Wel, wel, wel! Zijn dat de kinderen van mijn vriend Raffaello?

LINO : Raffaello? Bedoelt hij papa? Die heet in Vlaanderen Raf.

GIUSEPPE : Raffaello was mijn schoolvriend toen we nog piccolo bambino 's waren
(*met veel gebaren*) Mag ik de eer hebben dit hoge bezoek te trakteren op de
lekkerste gelato van heel Venezia? Wat zeg ik? Van heel Italia en omstreken.

CARLOTTA : Giuseppe is een blufkop maar zijn roomijs is inderdaad superlekker.

GIUSEPPE : Wat denken jullie van Cassata Siciliana, Sorbetto of gewoon het
overheerlijke Stracciatella met advocaat en slagroom?

GIANA : Dat kan niet slecht zijn. Doe maar die stracciatella.

TIZIO : Geen slechte keuze, jonge dame. Verrukkelijk! (*staat recht*) Ik stap maar eens
op. Ciao! (*vaart zingend weg met de gondel*)

LINO : La vie et bello. Geef mij maar een bolletje extra.

GIUSEPPE : Goed zo kerel, Je weet wat je wil. Net je vader. Vier stracciatella, dat komt
eraan! (*af*)

VIVALDINA : (*van op het balkon*) Miauw, miauw!

GIANA : Wat hoor ik?

ELEONORA : Oh, dat is ons hongerig tijgertje.

LINO : Wat een mooie rosse poes.

GIANA : Zo een snoezig diertje.

CARLOTTA : Ze heet Vivaldina.

LINO : Vivaldina, dat is wel een rare naam.

ELEONORA : We wilden hem eerst Vivaldi noemen naar de grote Antonio Vivaldi
maar toen bleek het een vrouwtje te zijn en is het Vivaldina geworden.

CARLOTTA : Vivaldi was een priester en beroemd musicus. Hij werd 'il prete rosso'
genoemd. De rode priester omdat hij rood haar had en onze kat heeft ook rood
haar.

LINO : Wat heeft die kat met muziek te maken?

ELEONORA : Ze miauwt zo mooi dat alle muizen komen luisteren en dan heeft ze
maar haar klauw uit te slaan. (*bedenkt*) O ja, ik heb nog enkele sardientjes voor
haar staan. (*gaat ze halen*)

GIUSEPPE : (*komt met veel omhaal op*) Attenzione, attenzione, eccellente, sublieme
gelato!

ELEONORA : (*op met bordje*) Attenzione! Eerste keus visjes voor de poes. (*geeft de*

poes haar visjes)

CARLOTTA : Bene Giuseppe!

GIANA : Che bello!

LINO : Che giola! Gewoon heerlijk! Net een engeltje dat mijn tong streelt. *(lepelen aan hun ijs)*

(licht sterft weg)

Scène 4 : rustiek pleintje in Venetië

(Vivaldina zit op het balkon, vleugelgefladder – Tintoretto op het plein)

VIVALDINA : *(rekt haar rug en komt naar beneden – beide in de spots)* Hallo vriend duif, me colometa, hoe gaat het?

TINTORETTO : Hé Vivaldina, je ziet er goed gezind uit. Gewoonlijk laat je me schrikken met 'Hey plazzaduif!' Heeft het vrouwtje je weer verwend?

VIVALDINA : *(likt haar pootjes)* Ze waren heerlijk. Sardientjes Toscane, malse filets zonder vel in de beste olijfolie gebakken.

TINTORETTO : Ja man, ben jij een verwend nest.

VIVALDINA : Mevrouw heeft bezoek van kinderen uit een ander land.

TINTORETTO : Welk land?

VIVALDINA : Weet ik niet.

TINTORETTO : Scusi, maar je weet ook niet veel.

VIVALDINA : Wat doet het er toe? Ze zijn lief.

TINTORETTO : Je bent een geboren gelukzak.

VIVALDINA : Zeg dat wel. Eleonora heeft voor mij een rieten mandje met een poepzacht kussen gekocht en daarnaast staat altijd een bordje vlees en een kopje melk.

TINTORETTO : Jij pietzak, je broodje is gebakken. Je wordt behandeld als een prinses.

VIVALDINA : Si, va bene. *(ja, dat is goed)*

TINTORETTO : Let maar op dat je niet zo dik wordt als de kater van hierover.

VIVALDINA : Gajus eet veel te veel zoet roomijs.

TINTORETTO : Sorry, ik moet weg. Zie ik je nog nu je een vaste stek hebt?

VIVALDINA : Maar natuurlijk domme duif. We zijn toch vrienden.

TINTORETTO : Che bello! (*mooi zo*)

VIVALDINA : Vertel me liever over je werk op de Piazza San Marco, toeristenduif.

TINTORETTO : (*roept*) Schijt aan de toeristen! Weinig werk en veel poseerwerk. (*doet alsof ze van hem een foto maken*)

VIVALDINA : Zoek dan ander werk.

TINTORETTO : Ander werk! Wat zou San Marco zijn zonder duiven? Net een kaalkop zonder haar.

VIVALDINA : Zo, zo.

TINTORETTO : Wij duiven zorgen voor leven op het plein. We vliegen de meest perfecte choreografieën om de toeristen te plezieren

VIVALDINA : Bedoel je zoiets als een luchtballet?

TINTORETTO : Si. We doen dat natuurlijk niet voor niets.

VIVALDINA : Wat bedoel je?

TINTORETTO : Voor wat hoort wat. Je hebt vette en magere dagen. Ik noem ze vreet en schijtdagen.

VIVALDINA : Tja, mensen zijn rare wezens. Ze houden van je of ze vergruizen je.

TINTORETTO : Heel juist! Als we niks krijgen, schijten we hun hoofd vol. (*naar de zaal*) Jullie zijn verwittigd! Fa' attenzione! (*let op*)

CHOREOGRAFIE 2 : PIAZZADOVE

MUZIEK : Sweet People - And The Birds Were Singing CD: Summer Dream

VIVALDINA : Niet slecht, het heeft iets. Er zit elegantie in maar....

TINTORETTO : Maar wat?

VIVALDINA : Ik mis iets. Het pakt me niet. Het is zomaar wat vleugelgefladder. Toeristen willen meer zien.

TINTORETTO : (*geraakt*) Goh! Vleugelgefladder noemt ze dat!

VIVALDINA : Jullie brengen geen boodschap.

TINTORETTO : (*boos*) Een boodschap?! Je snapt er niets van. Wij moeten geen boodschap brengen. We zijn geen vredesduiven, domoor!

VIVALDINA : Schijtduiven!

TINTORETTO : Nu ga je te ver, pretentieuze kattin!

VIVALDINA : Diarreeduif!

TINTORETTO : Verwende rotkat!

VIVALDINA : Je kunt niet tegen kritiek.

TINTORETTO : Welles!

VIVALDINA : Nietes!

TINTORETTO : Trek je plan, mislukte tijger. Ik zoek wel nieuwe vrienden.

VIVALDINA : Vlieg op, mislukte straaljagerpiloot!

TINTORETTO : Loop voor mijn part met je kop tegen een paal, poezenbeest. *(af)*

VIVALDINA : Jakkas, wat is die vliegende trapezehanger snel op zijn tenen getrapt.

(gaat in de zon liggen slapen)

Scène 5 : Rustiek pleintje in Venetië

(er mag leven op het plein zijn – toeristen komen aan met de gondel en er mag volk op de terrasjes zitten – Lino op spelend met een bal)

DONATELLO : Allora, mag ik meedoen?

LINO : Si, si. *(gooit met de bal)*

DONATELLO : Ben je hier nieuw?

LINO : Yep, vers uit de winkel. Mi chiamo Lino.

DONATELLO : Je ziet er een grapjas uit! Mi Donatello.

LINO : Ik ben op vakantie bij mijn oma Eleonora.

DONATELLO : Ah si, Ristorante 'Il Carpaccio'.

LINO : Si, si.

DONATELLO : Laten we gaan voetballen op de piazza. Daar is meer plaats.

LINO : Mag dat?

DONATELLO : Si, als de carabinieri ons niet ziet. Kom je?

LINO : *(naar de zaal)* De match van het jaar Italië – België. De spaghetti-eters tegen de friet-eters *(samen af)*

GIANA : *(op met lekstok)* He! Wacht op mij. Lino! Zut, meneer is al de pist in. Waar is

die naartoe? (*frutselt aan haar lekstok*)

(*geluid van een duif – kijken naar boven – botst tegen professor Bortolo aan – die verliest zijn boek en bril*)

BORTOLO : (*heel verstrooit zoekend naar zijn boek en bril*) Goede avond, heb je goed geslapen?

GIANA : Scusi signor. Wat zegt u?

BORTOLO : Non c'è più tempo. (*er is geen tijd meer*)

GIANA : Ik versta er niets van. Wat bedoelt hij? Scusi signor, het was mijn fout. Ik keek niet goed uit.

BORTOLO : Mi scusi, ik was er niet helemaal met mijn gedachten bij. Als ik een nieuw geschiedkundig boek vast heb, vergeet ik de rest van de wereld. Heb je je pijn gedaan?

GIANA : Nee mijnheer. U ook niet? (*raapt gevallen foto's van schilderijen uit boek op*) Wat een mooie schilderijen.

BORTOLO : Geef hier! (*grabbelt ze uit haar handen*) Alles in orde, bedankt. (*wil weg maar ziet dan haar gezicht*) Ben jij van hier?

GIANA : Nee. Ik kom uit België.

BORTOLO : Je doet me aan iemand denken. Ben je soms familie van Eleonora van de ristorante?

GIANA : Ze is mijn oma maar jou ken ik ook.

BORTOLO : Mij kennen?

GIANA : Was jij niet de marktkramer die op de markt bij ons thuis een harlekijn wou verkopen?

BORTOLO : Dat geloof ik niet. Ik ben geen verkoper maar professor oudheidkunde en kunstwetenschappen. In België ben ik nog nooit geweest.

GIANA : Dat is raar. Die kerel leek als twee druppels water op jou.

BORTOLO : Er zijn wel meer koeien die Blaar heten. Doe in elk geval je oma de groeten. Ze is een oude schoolvriendin van me. Ik moet nu echt verder.

GIANA : Mag ik dan je naam, Signore?

BORTOLO : Doe ze de groeten van professor Bortolo Voltalini. Ik spring nog wel eens

binnen. (*gaat af*)

GIANA : Wat een rare kwibus.

FLORIANA : (*op met haar rollerblades*) Is het tegen mij?

GIANA : Scusi no, tegen die heer ginder. Ik ben Giana en jij?

FLORIANA : Floiana aangenaam. Jij mag Riana of Floor zeggen.

GIANA : Tof! Giana en Riana dat treft.

FLORIANA : Heb je soms honger?

GIANA : Een beetje.

FLORIANA : Lust je pizza?

GIANA : Natuurlijk lust ik pizza. Liefst met een krokante bodem.

FLORIANA : Papa is pizzabakker, kom je mee?

GIANA : Goed, als je dat wil is het oké.

FLORIANA : Papa maakt voor jou de lekkerste pizza van Venetië. Papa doet alles voor mij.

GIANA : En je mama?

FLORIANA : Mamma è morta.

GIANA : Dood! (*Floriana knikt*) Sorry, verontschuldigd mij.

FLORIANA : Niet erg. Vier jaar geleden is mama verdronken in de Canale Grande.

GIANA : Wat erg!

FLORIANA : Nee, het was haar keuze. Ze had vergevorderde kanker en wou niet meer verder. (*even stilte*) We hebben haar afscheidsbrief gevonden.

GIANA : En je papa?

FLORIANA : Hij heeft lang getreurd maar nu is hij stiekem verliefd, denk ik.

GIANA : Hoe weet je dat?

FLORIANA : Ik zie het aan zijn ogen en zijn gedragingen.

GIANA : Je kent de vrouw van zijn dromen?

FLORIANA : Zeker, jij ook.

GIANA : Ik?

FLORIANA : Ja jij. Het is je tante.

GIANA : Nee toch! Bedoel je tante Carlotta?

FLORIANA : Si, smoorverliefd is hij. Hij zit met duizend vlinders in zijn buik maar durft het haar niet te zeggen.

GIANA : Echt? Niet te geloven.

FLORIANA : Hij beloert haar als ze klanten bedient op het terras.

GIANA : Tante Carlotta heeft een aanbieder en ze weet het niet eens. Jongens toch!

FLORIANA : Laten we eerst een pizza gaan eten, daarna kunnen we snode plannen smeden om die twee dichterbij elkaar te brengen.

GIANA : Piccobello, we worden misschien nog familie.

FLORIANA : Zeg eens wat wordt het, een Pizza Quattro Formaggi, een Prosciutto, een Frutti di Mare of een Pizza Vesuvius met pikante paprika?

GIANA : Voor mij liever een gewone Pizza Margherita met tomaten, mozzarella en basilicum.

FLORIANA : Zoals je wilt. Ik geef de bestelling door.

(Floriana af – Giana gaat zitten – licht sterft weg)

Scène 6 : Rustiek pleintje in Venetië

(Eleonora zit te ontbijten op het terras)

ELEONORA : Goede morgen, nachtvlinders! Jullie hebben het gisterenavond aardig bont gemaakt. Tante Carlotta was in alle staten.

LINO : Sorry oma, we zijn gaan voetballen.

ELEONORA : Wat! Hoe gaan voetballen? Waar en met wie?

LINO : Donatello en ik op de Campo San Marco.

ELEONORA : Nee toch! Heeft de polizia jullie niet bij de kraag gevat? Voetballen op openbare pleinen is ten strengste verboden.

LINO : Eu... toen ze passeerden zaten we netjes naast elkaar op de trappen van de basilica met de bal achter onze rug.

ELEONORA : Gelukkig! Jullie hebben toch geen last veroorzaakt?

LINO : Wij niet maar wel die rotduiven.

GIANA : *(komt op en rekt zich – ze is nog moe)* Last van duiven?

LINO : Ja, op de piazza zaten wel honderd duiven en die maakten er een spelletje van om hun behoefte te doen op de toeristen hun hoofd, de loeders!